

Christer hade borrelia i 4 år

Dunderkur blev hans räddning!

Ldag ser han pigg och stark ut – den 59-årige systemutvecklaren från Huddinge, söder om Stockholm.

Men för ett år sedan var han en skugga av sitt nuvarande jag – 24 kilo magrare, svag, yr och andfådd. Han hade värk i benen, huvudet och över bröstet.

– Närminnet försämrades också och jag kunde inte koncentrera mig på en bok eller ett TV-program. Hade svårt att hitta ord och började stava fel.

Allt på grund av ett fästingbett under en utflykt i Stockholms skärgård sommaren 2003.

Han hade den extrema oturen att smittas av både TBE och borrelia! Borrelian upptäcktes genom att han fick en typisk hudrodnad och TBE-viruset genom blodprov.

Ingen behandling hjälpte

Läkarna trodde att hans svåra besvär var sviter efter TBE-viruset. Borrelian antogs vara borta efter antibiotikakuren.

Mängder av neurologiska och

medicinska undersökningar gjordes, men man hittade ingen behandling som hjälpte.

Men ju mer Christer lärde sig i ämnet, genom sin roll som vice ordförande i patientföreningen för

TBE- och borrelia-drabbade, desto mer övertygad blev han om att det var borrelia som låg bakom hans problem. Att antibiotikakuren kanske inte hade tagit kål på bakterien.

– Symtomen stämde precis med kronisk borrelia. Det är mycket vanligare än man tror, nästan alla samtal till patientföreningen handlar om det, säger han.

Om man inte får behandling för borrelia, oftast för att man inte vet att man blivit smittad, kan bakterien sprida sig till det centrala nervsystemet och lederna. Typiska symptom är svår nervsmärta, trötthet, yrsel, ledvärk, domningar och glömska m.m.

Sjukdomen kan vara svår att upptäcka. Dagens tester missar många borreliafall, tre av sjukvårdens fem tester underkändes häromåret i en svensk studie.

Så var det för Christer. Inga antikroppar mot borrelia syntes i blod- eller ryggmärgsprovet, så han fick verkligen stå på sig för att läkarna skulle gå vidare med borreliaspåret. Efter cirka två och ett halvt år fick Christer en långtidsbehandling med antibiotika (Doxyferm), men efter 50 dagar märktes ingen förbättring. Dosen ökades då till den dubbla svenska dosen, vilket rekommenderas av vissa läkare i USA. Det gjorde honom ännu sjukare i början.

Värken var borta

– Efter en vecka vaknade jag en morgon och mådde riktigt bra. Värken var i stort sett borta och jag hade fått krafterna tillbaka. Jag tog en lång promenad utan krampvärk i vaderna och jag blev inte så där trött. Minnet och koncentrationsförmågan är också tillbaka. Värkbesvären återkom sedan i skov och efter 4 månader gick han över till en annan behandlingsmetod: 21 dagar med antibiotika mot svamp följt av en 30-dagars penicillinkur.

– Precis som förra kuren mådde jag först sämre. Fick en del nya besvär, som bältrosliknande värk. Men då tänkte jag: Nu får den jäkeln så den tål!

Efter drygt 100 dagar var alla besvären helt borta. Christer har börjat jobba på halvtid igen och livet blir allt mer normalt.

– Det känns underbart, säger han. ■

"Närminnet försämrades och jag kunde inte koncentrera mig på en bok eller ett TV-program"

